

ре-тѣ, които вече нѣколко пѣти я напададе. Останали-тѣ въ Армения павликяне се крѣпиле и усилвале; макаръ и да биле постоянно преслѣдвани, тѣ се запазиле отъ византийско-то нетърпѣние други вѣри. Нѣ като хора свободолюбиви, на павликяне-тѣ вече дотѣгнжле притѣснения-та и гонения-та, та въ 9-я вѣкъ се побунили противъ правителство-то. Подпомагани отъ сарацини-тѣ, подъ предводителство-то на Хрисохира и Карбеасъ, павликяне-тѣ напададе на нѣколко градове въ Малка-Азия, които ограбиле и мнозина робе откарале. Въ това врѣме (867 г.) павликяне-тѣ си основале дори своя дѣржава, съ столица градъ-тѣ Тефрика (у Армения). За избавление на заробени-тѣ, прѣзъ сѣща-та година византийский царь Василъ Македонецъ-тѣ испращаль до тѣхъ въ града Тефрика дори и пратеникъ, — инокъ-тѣ Петръ Сицилийски. Царь Василъ поискаль да се помири съ павликяне-тѣ, нѣ тѣ му предложили да имъ отстъпи всичка-та Малка-Азия. Поради това война-та се продължавала до 871 год., когато се поминаль Хрисохиръ, главний воевода на павликяне-тѣ. Слѣдъ като съ голѣма сила потушило вѣзстание-то имъ, правителство-то пакъ преселило мнозина павликяне въ Тракия, — въ пловдивско. Нѣ павликяне-тѣ пакъ запазиле независимостъ-та си още около единъ вѣкъ, когато византийский царь, Иванъ Цимисхий (по народностъ арменецъ), който завладѣ источно то бѣлгарско царство, сѣвѣршено ги покориль и, за да очисти отечество то си отъ еретици-тѣ и отъ немирни и враждебни на дѣржава-та хора, заповѣдалъ та въ 10-я вѣкъ пакъ биле преселени павликяне въ Пловдивъ. Отъ павликяне-тѣ, които преселиль Константинъ Копронимъ, нѣкои отишле въ Македония — въ земя-та на *Драговиштитѣ* ⁽²⁴⁾, близо кадѣ Солунъ, — други останале въ Цариградъ, гдѣто се слѣле съ тамошно-то население, а повечето отъ тѣхъ се заселиле въ Пловдивъ и околностъ-та му, както и преселени-тѣ въ 9-я вѣкъ. И така, въ Пловдивъ и околностъ-та му, павликяне-тѣ се намножиле. Както въ Армения, така и въ Тракия, и въ Македония тѣ живѣле уединено; тѣ се пазиле да се не смѣсватъ, да се не сродяватъ съ мѣстни-тѣ жители. Заселени-тѣ въ Македония павликяне биле основа-та на богумилство-то въ тая страна,

⁽²⁴⁾ Едно отъ словенски-тѣ племена, за които се спомена въ 5-та забѣлѣжка, стр. 6.